L. 4. Kraków, dnia 10. kwietnia 1907. Rocznik XXVIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 15911/07.

III.

Przedmioty znalezione.

W grudniu 1906 r. znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w tut. Kasie miejskiej:

Art. 1/907. Złoty zegarek damski.
„ 20872/906. 2 kor. 98 hal., złożone tytułem znaleźnego dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Tuleja.
„ 17/907. Koc wojskowy.
„ 68/907. Kapelusz słomkowy.
„ 69/907. Worek.
„ 70/907. Wachlarz.
„ 71/907. Dwa klucze.
„ 72/907. Czarna lornetka szyldkretowa.
„ 73/907. Parasol męski.
„ 74/907. Parasolka.
„ 75/907. Nóż stołowy z srebrną rączką i monogramem.
„ 76/907. Zegarek srebrny damski.
„ 77/907. Pudełko z tutkami.
„ 78/907. Koperta złota z brylancikami od zegarka damskiego.
„ 79/907. Pugilares z kwotą 1 kor. 76 hal. i adresem „Julia Muniak Posen".
„ 80/907. Klucz.
„ 81/907. Los Eisenbahner Lotterie.
„ 82/907. Portmonetka z 3 kor. 10 hal. i kluczykiem.
„ 83/907. Pierścionek złoty z czeskim kamykiem.
„ 84/907. Pugilares z 56 hal., pierścionkiem tombakowym, 3 koralami, obrączką srebrną i guzikami.
„ 85/907. 4 klucze.
„ 86/907. Grzebień damski.
„ 87/907. Torebka z 40 hal.
„ 88/907. Klucz od bramy.
„ 89/907. Rozebrana strzelba.
„ 90/907. Klucz.
„ 91/907. Dwa klucze wertheimowskie.
„ 92/907. Pugilares z 6 kor. 67 hal., kalendarzykiem i marką na 5 hal.
„ 93/907. Bluzka szara w kraty.
„ 94/907. Skórki do pugilaresów.
„ 95/907. Torebka skórzana z napisem „Pöstyen", z grzebykiem, haczykiem i kilkoma staremi monetami.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Pies biały „mops".
2. Pies duży czarny.
3. Pies „seter" angielski z markami Nr. 878/05 i Nr. 862/06.
4. Stara portmonetka z 3 kor. 17 hal. i marką pocztową na 10 hal.
5. Pies średni, biały, czarno znaczony, w obroży z łańcuszkiem.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby — o ile mogą dowieść swych praw własności — zgłosili się po odbiór rzeczy do biura III. Wydziału Magistratu w godzinach urzędowych, w przeciwnym bowiem razie przedmioty te po upływie roku od daty dzisiejszej wydane będą znalazcom do używania, po upływie zaś dalszych trzech lat przejdą na wyłączną własność znalazców, lub też będą sprzedane, względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych.

Zarazem podaje się do wiadomości, że złożono w tutejszej Kasie miejskiej następujące przedmioty, zakwestyonowane u osób podejrzanych:

Art. 1342/906. Nóż stołowy srebrny z monogramem.
„ 18/907. Serdak sukienny.
„ 3085/907. 16 kor. 28 hal.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 8. marca 1907 r.

Wiceprezydent miasta:
Chyliński w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie zwyczajne (43. w kad. XIII.) **z dnia 7. marca 1907 r.**

Przewodniczący: Dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: Michał Chyliński.
II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: Dr. Jan Nowicki.
Radców miejskich obecnych **56**.

Radcy miejscy: Bartoszewicz, dr. Benis, Daszyński, dr. Doboszyński, dr. Frühling, dr. Jordan, dr. Rosenblatt,

Stachowski, Suski, dr. Tilles, hr. Wodzicki, Wyspiański, (12) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili

Początek posiedzenia o godzinie 5. min. 40 popoł.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Przewodniczący odczytuje pismo, którem r. m. dr. **Bąkowski** oświadcza, że stosując się do życzenia Rady miejskiej, **cofa rezygnacyę** z mandatu radzieckiego.

Pismo to przyjęto oklaskami do wiadomości. —

Dalej Przewodniczący podaje do wiadomości, że w bieżącym miesiącu odbędzie się we Wiedniu kongres dla zorganizowania **opieki nad opuszczonemi i zaniedbanemi dziećmi**; w sprawie tej zawiązał się we Lwowie komitet pod przewodnictwem p. Namiestnika, w Krakowie zaś pod przewodnictwem prezydenta sądu wyższego p. Hausnera.

Przewodniczący wnosi, aby **na kongres wysłać delegacyę Gminy**, składającą się z r. m. dra Bujaka i Godzickiego, oraz z koncepisty Magistratu dra Reinera.

R. m. dr. Ulanowski wnosi, aby delegować także r. m. dra Jordana.

Przewodniczący oświadcza, że nie proponował go jedynie ze względu na stan zdrowia.

Wniosek Prezydenta przyjęto z poprawką, że do delegacyi zaproszono r. m. dra Bujaka i dra Jordana, a jako zastępcę r. m. Godzickiego. —

Przewodniczący składa podziękowanie gwarectwu jaworznickiemu za bezpłatne udzielenie **5 wagonów węgla dla ubogich** miasta Krakowa. —

Pismo **Izby rękodzielniczej o subwencyę** przekazano odpowiedniej Sekcyi. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Starszy inżynier Swierzyński imieniem Sekcyi ekonomicznej wnosi:

Rada miejska zatwierdza **linię regulacyjną ulicy, łączącej ulicę Basztową z Rynkiem Kleparskim**, dla realności L. 100 i 101 Dz. V., według której ulica ta otrzyma szerokość 20 m.

Wniosek Sekcyi ekonomicznej przyjęto bez rozpraw. (L. 114.750/906). —

Tenże imieniem Sekcyi ekonomicznej wnosi:

Rada miejska zatwierdza **linię regulacyjną ulicy Grodzkiej** przed realnościami L. 28 do 41 w liniach, oznaczonych literami A, B, C, D, E, F, G i kolorem zielonym na planie, wykonanym przez Budownictwo miejskie dnia 30. listopada 1906, według którejto linii ulica Grodzka przed realnością L. 28 otrzyma szerokość 17 m.

Po przemówieniu r. m. Schwarza i dra Szarskiego wniosek Sekcyi ekonomicznej przyjęto. (L. 107.820/906). —

Prezydent dr. Leo zajmuje trybunę sprawozdawcy.

Wiceprezydent miasta Chyliński obejmuje przewodnictwo obrad.

Prezydent miasta dr. Leo przedkłada sprawozdanie i wnioski Sekcyi skarbowej o **unifikacyi i konwersyi długów miejskich,** oraz **o zaciągnięcie nowej pożyczki inwestycyjnej.**

(Drukowane sprawozdanie i wnioski załączone są do oryginalnego protokołu jako jego część integralna).

Sprawozdawca wskazuje, że w referacie, rozesłanym wraz z porządkiem dziennym, podano wyjaśnienia, uzasadniające potrzebę konwersyi dotychczasowych długów i zaciągnięcia nowej pożyczki na pokrycie uchwalonych przez Radę wydatków, przeważnie produktywnych, jak: zakupno i urządzenie gruntów pofortyfikacyjnych, na cele elektrowni miejskiej, na gazownię miejską, na wykupno młynów i młynówki z Rudawy, na bruki, na zakład czyszczenia miasta. Celem zrealizowania uchwał Rady miejskiej, dotyczących powyższych spraw, Prezydyum prowadziło rokowania z instytucyami finansowemi, krajowemi, czeskiemi i wiedeńskiemi, o zaciągnięcie pożyczki na pokrycie wydatków, spowodowanych powyższemi uchwałami. Rezultat tych rokowań był tak pomyślny, że zachęcał do objęcia tą transakcyą także konwersyi wszystkich długów Gminy. Sekcya skarbowa, w bardzo licznym komplecie rozpatrując sprawozdanie Prezydyum, uznała warunki, podane przez instytucye finansowe, za nader korzystne, a w czasie obrad Sekcyi wyłoniła się myśl zaciągnięcia jeszcze dodatkowej pożyczki 2,000.000 kor. na cele sanitarne, mianowicie na uzupełnienie sieci kanałowej i budowę kollektora we wschodniej części miasta, łączącą się z ewakuacyą Wawelu; dalej na budowę szpitala epidemicznego, będącego koniecznością w interesie tłumienia epidemij, mogących rozszerzyć się na całe miasto, jak tyfus plamisty, szkarlatyna, ospa, nie mówiąc już o takich nadzwyczajnych wypadkach, jak wybuch epidemii cholery. Zachodzi też konieczna potrzeba budowy zakładu dezynfekcyjnego i domu izolacyjnego, aresztów miejskich. Ze względu wreszcie na porządek w mieście należy przystąpić do położenia nowych bruków w dalszych ulicach; bruki łączą się ściśle z dobrem czyszczeniem miasta, bez dobrych bruków nie da się przeprowadzić należytego oczyszczenia. Z powodu drożyzny mieszkań w Krakowie należy przystąpić do budowy domów robotniczych i na ten cel przeznacza się 400.000 koron. Domy te można obecnie budować na gruntach pofortyfikacyjnych, zakupionych przez Gminę; czynsz z nich przyniesie prawdopodobnie 4% dochodu. Wreszcie potrzebną jest kwota 1,000.000 kor. na budowę skrzydła Magistratu. Obecnie nie idzie o zaciągnięcie pożyczki 24,000.000 kor., tylko o upoważnienie Prezydyum do przedsięwzięcia potrzebnych kroków celem wypuszczenia komunalnych obligacyj 4% oprocentowanych i mających pupilarne bezpieczeństwo; dalej rozchodzi się o ustalenie wysokości pożyczki i jej przeznaczenie; i tak: 16 milionów koron ma być użytych na spłatę i konwersyę dotychczasowych pożyczek; 4,765.967 kor. na pokrycie już uchwalonych wydatków produktywnych; 2,000.000 kor. na nowe wydatki sanitarne, reszta na koszta pożyczki. Mowca wskazuje jeszcze korzyści finansowe z konwersyi pożyczek i przedkłada wnioski, zamieszczone na końcu drukowanego sprawozdania.

R. m. dr. Ulanowski podnosi, że według wniosków Sekcyi skarbowej ma być uchwaloną nowa pożyczka 2 milionów koron. Wogóle ze skonwertowanemi pożyczkami będzie Gmina miała 24,000.000 kor. długu, co czyni 240 kor. na głowę mieszkańca. Mowca zaznacza ważność chwili, zapytuje, czy konwersya przyniesie miastu pożytek, rozpatruje warunki emisyi pożyczki, opłaty procentów i dochodzi do przekonania, że uzyska się tylko dłuższy termin płacenia rat, ale żadnej ulgi procentowej. Mowca radzi zastanowić się nad pytaniem, czy nie byłoby lepiej zachować dotychczasowego typu pożyczek, a nie próbować nowego. Obecna uchwała Rady, jaka zapadnie w tej sprawie, musi być tak rozumianą,

że nie obowiązuje Rady ani moralnie ani materyalnie do zaciągnięcia pożyczki w obligacyach komunalnych w wysokości 24 milionów koron, tylko upoważnia Prezydyum miasta do rozpatrzenia konjunktur. Mowca oświadcza się za skonwertowaniem na razie tylko niektórych krótkoterminowych pożyczek.

Mowca wnosi następujące poprawki:

W ustępie pierwszym zamiast wyrazu „nominalnej“ wartości dać wyraz „maksymalnej“, lat zaś 60 zmienić na lat 50.

Na końcu ustępu 4-go dodać wyrazy: „po złożeniu sprawozdania, które z całą ścisłością wykaże korzyści tej operacyi finansowej“.

R. m. dr. Gross sądzi, że przy obecnej konjunkturze konwersya zupełnie się nie opłaci. Dzisiaj Rada miejska może dać Prezydentowi tylko mandat do uzyskania w Sejmie i Radzie państwa ustaw potrzebnych dla wydania listów zastawnych, ale nie do rokowań z grupami finansowemi, bo w razie wejścia w rokowania należałoby ich rezultat przyjąć. Mowca sądzi, że wystarczyłoby zaciągnąć pożyczkę tylko w kwocie 20 milionów koron, gdyż do długów Gminy nie należy wliczać 2 milionów, uchwalonych na grunta pofortyfikacyjne, sumę tę bowiem otrzyma Gmina napowrót z rozsprzedaży tych gruntów. Mowca jest zdania, że przy pożyczce konwersyjnej jako stratę na różnicę kursów należy liczyć tylko $^1/_2$ miliona koron, a nie milion, jak to podniósł poprzedni mowca.

Mowca wnosi następujące poprawki do wniosków Sekcyi skarbowej:

Co do ustępu 1-go godzi się na poprawki, wniesione przez r. m. Ulanowskiego, z dodatkiem, aby kwotę 24 milionów zniżyć na kwotę 20 milionów.

Następnie proponuje, aby ustęp 3-ci i 4-ty przyjąć w następującem brzmieniu:

„3. Upoważnia się Prezydenta miasta do przedsięwzięcia wszelkich kroków, celem uzyskania dla powyższej pożyczki gwarancyi kraju oraz pupilarnego bezpieczeństwa.

4. Do pertraktacyi z instytucyami kredytowemi co do warunków sfinansowania pożyczki i zawarcia umowy, dotyczącej sfinansowania pożyczki, potrzeba osobnej uchwały Rady miejskiej“.

R. m. Epstein wytyka niektóre błędy w obliczeniach r. m. dra Grossa i dra Ulanowskiego, godzi się jednak w zasadzie na ich wywody.

R. m. dr. Guńkiewicz oblicza, że w razie konwersyi obecnych długów zapomocą pożyczki komunalnej Gmina dopłaci w kapitale o 640.000 kor. więcej.

R. m. dr. Gross odpowiada na zarzuty r. m. Epsteina.

R. m. dr. Staniszewski zaznacza, że podniesione tutaj zarzuty były już rozpatrywane i wyjaśnione na posiedzeniach Sekcyi skarbowej. Pożytku z konwersyi nikt nie jest w stanie dzisiaj podać i dlatego efektu rzeczywistego nie da się obliczyć. Dopiero po przeprowadzeniu rokowań z grupami finansowemi da się zestawić ostateczny rachunek i wtedy dopiero okaże się, czy konwersya jest korzystną. Mowca wszakże na podstawie kursu 96% sądzi, że konwersya jest finansowo dla Gminy korzystną, a zarazem zapewnia dłuższy termin spłacania długów, co przedstawia także pewne korzyści. Kwestyę upoważnienia Prezydenta miasta do wdrożenia pertraktacyj o zaciągnięcie pożyczki uważa Mowca za obojętną, bo Prezydent do podjęcia rokowań nie potrzebuje żadnego upoważnienia, a rokowania nie obowiązują Gminy ani materyalnie ani moralnie. Dotychczasowy system zaciągania co parę lat drobnych pożyczek szkodzi kredytowi miasta i dlatego należy skorzystać z pomyślnej sposobności zaciągnięcia pożyczki w większej kwocie. Gmina żadnej nie poniesie szkody, jeżeli uzyska rękojmię kraju i państwa dla większej pożyczki. Mowca stwierdza, że pożyczka jest potrzebną na konieczne wydatki, rozchodzi się tutaj bowiem o skonwertowanie już zaciągniętych dawniej długów, o pokrycie wydatków, już przez Radę uchwalonych, a kwota 2 miliony koron ma być przeznaczoną na budowę szpitala epidemicznego, na budowę domów robotniczych, stanowiących pierwszorzędny postulat społeczny, na bruki, na kupno gruntów we wschodniej części miasta pod różne zakłady miejskie. Pożyczka nowa nie będzie odrazu wydaną, bo do każdego wydatku będzie potrzebną osobna uchwała Rady miejskiej. Dlatego Mowca oświadcza się za przyjęciem w całości wniosków Sekcyi skarbowej.

R. m. dr. Bandrowski zaznacza, że w sprawie tej popełniono ten sam błąd, co przy inwestycyach miejskich, t. j. sprawę przedłożono bez wypracowania dokładnego programu i bez szczegółowych obliczeń. Dziś niema pewności, czy za rok nie zajdzie potrzeba zaciągnięcia nowych milionowych pożyczek. Potrzeba inwestycyj sanitarnych nie ulega wątpliwości, ale pół miliona koron na budowę sieci kanałowej na długo nie wystarczy; za 400 tysięcy koron nie zbuduje się szpitala epidemicznego, domu izolacyjnego i aresztów miejskich. Wydatek na budowę domów robotniczych był już wstawiony w budżet inwestycyjny, a dotąd sprawa nie ruszyła się naprzód. Mowca w zasadzie uznaje potrzebę konwersyi, ma jednak w szczegółach poważne wątpliwości z powodu zbyt szczupłego materyału, jaki tutaj przedstawiono; dlatego wnosi, aby sprawę odesłać napowrót do Sekcyi skarbowej, celem ponownego jej rozpatrzenia i przedłożenia Radzie szczegółowego sprawozdania.

Wiceprezydent miasta Sare zaznacza, że wniosek odesłania całej sprawy napowrót do Sekcyi skarbowej jest dla niego niezrozumiały. Pewnem jest bowiem, że Gmina ma 16 milionów koron długu, że Rada uchwaliła już wydatki na 5 milonów koron, więc może rozchodzić się tutaj tylko o nową pożyczkę 2 milionów koron. Mowca ze stanowiska technicznego wykazuje, że proponowane kwoty z owych 2 milionów koron wystarczą na zamierzone budowy i roboty sanitarne.

R. m. dr. Koy sądzi, że każdy z dzisiejszych mowców przyszedł do innego rezultatu. Zdaniem Mowcy do spłaty już zaciągniętych długów lub już uchwalonych wydatków potrzebna jest wraz z kosztami kwota 23 milionów koron.

R. m. dr. Staniszewski zaznacza raz jeszcze, że obecnie rozchodzi się tylko o stworzenie warunków do uzyskania aktów prawnych, ustawodawczych, umożliwiających zaciągnięcie pożyczki komunalnej do wysokości 24 milionów koron. W razie zaciągnięcia tej pożyczki Rada będzie miała sposobność dyskutowania nad każdym wydatkiem, a na wszystkie budowy będą przedłożone szczegółowe plany. Dzisiaj więc za wcześnie jeszcze na rozpatrywanie kwestyi, czy pewna kwota wystarczy na budowę pewnego zakładu.

R. m. dr. Gross polemizuje z niektórymi wywodami r. m. dr. Staniszewskiego.

R. m. dr. Bandrowski cofa swój wniosek odraczający, polegając na wyjaśnieniach ludzi fachowych, którzy biorą na siebie w tej mierze odpowiedzialność.

Po zamknięciu dyskusyi Sprawozdawca w końcowem przemówieniu dziękuje r. m. dr. Bandrowskiemu za cofnięcie wniosku odraczającego. Mowca po gruntownej rozwadze i naradzie z fachowemi osobami uważał za pożądane w interesie miasta, by w przyszłości skorzystać z pomyślnej konjunktury targowej i przeprowadzić konwersyę zapomocą emisyi obligacyi komunalnych; ale do tego jest potrzebna gwarancya kraju i ustawa państwowa, co zabierze pół roku czasu. Uzyskanie gwarancyi i ustawy nie przesądza jeszcze szczegółów i warunków pożyczki, bo gdyby przyszła odpowiednia chwila korzystna, to Radzie będą przedłożone osobne wnioski o zaciągnięcie pożyczki na podstawie ściśle zestawionego rachunku. Mowca nie chce pozostawić Rady oraz ogółu mieszkańców miasta pod wrażeniem, jakoby wielkie długi ciężyły na Gminie. Obecnie rzeczywisty dług wynosi 15 milionów koron; dalsza kwota 5 milionów dopiero uchwalona na wydatki. Długi owe wszakże zrobiono na zakłady ściśle produktywne, a część na cele, zmniejszające roczne wydatki budżetowe, jak n. p. na budowę szkół. Pożyczki na wydatki produktywne, jak gazownię, rzeźnię, elektrownię, wodociąg i t. p., wynoszą ogółem 13,700.000 kor., a więc jedynie 6 — 7 milionów koron są długami, obciążającymi siły podatkowe ludności. Mówiąc o długach miejskich, trzeba pamiętać o majątku miejskim. Gazownia przedstawia wartość około 5 milionów koron, sama opłaca raty i procenta pożyczki, a do budżetu miejskiego wnosi dochód, wynoszący przeszło 200.000 koron rocznie. Podobnie i inne zakłady miejskie przedstawiają znaczną wartość i są zakładami produktywnymi. — Mowca oświadcza, iż będzie zawsze zwolennikiem pożyczek na produktywne cele, bo zasada niezaciągania długów nie dowodzi jeszcze największego rozumu ekonomicznego. Z biegiem czasu rosną wymagania mieszkańców pod każdym względem, a zaspokojenie tych słusznych potrzeb kulturalnych powoduje znaczne koszta. Mowca zapewnia, że gdy przyjdzie do merytorycznego załatwienia pożyczki i jej zużytkowania, to postara się o tak szczegółowe zestawienie, że będą zaspokojone wszystkie w Radzie życzenia. Mowca sądzi, że na podstawie statutu miejskiego jest upoważniony z mocy swego stanowiska do przeprowadzania pertraktacyj, ale tam, gdzie idzie o kwotę 24 milionów koron, uważał za wskazane uzyskanie na to uchwały Rady. Wkońcu Mowca prosi o przyjęcie wniosków Sekcyi skarbowej ze zmienionym ze względów praktycznych ustępem 2-gim w następujący sposób:

„2. Pożyczki powyższe użyte być mogą jedynie na następujące cele:

a) na spłatę długu, zaciągniętego na kupno gazowni miejskiej i na przeprowadzenie inwestycyj w tymże zakładzie 1,328.111 kor. 54 h.;

b) na spłatę innych długów miejskich w wysokości 13,897.307 kor.;

c) na budowę i rozszerzenie elektrowni miejskiej do kwoty 1,900.000 kor.;

d) na pokrycie innych wydatków asanacyjnych i inwestycyjnych;

e) na koszta, połączone z zaciągnięciem pożyczki“.

Przemówienie Prezydenta przyjęto oklaskami.

Przewodniczący na życzenie grona radców miejskich zawiesza posiedzenie na 10 minut dla porozumienia się.

Po otwarciu posiedzenia na nowo Przewodniczący na życzenie Rady otwiera ponowną dyskusyę.

R. m. dr. Ulanowski i dr. Gross wnioski swoje cofają.

R. m. dr. Gross po porozumieniu się z szerszem gronem radców wnosi, aby wnioski Sekcyi skarbowej o unifikacyi i konwersyi długów miejskich oraz o zaciągnięciu nowej pożyczki inwestycyjnej uchwalić w następującem brzmieniu:

Rada miejska uchwali!

1) **Zaciągnąć trzy pożyczki miejskie w drodze emisyi obligacyj komunalnych**, najwyżej wedle stopy 4% oprocentowanych, w łącznej kwocie 24,000.000 kor., spłacalnych najpóźniej w ciągu lat 60.

2) Pożyczki powyższe użyte być mają jedynie na następujące cele: *a*) na spłatę długu, zaciągniętego na kupno gazowni i na inwestycye tegoż zakładu w kwocie 1,328.111 kor. 54 hal.; *b*) na spłatę innych długów miejskich w wysokości 13,897.307 kor.; *c*) na budowę i rozszerzenie elektrowni miejskiej do kwoty 1,900.000 kor.; *d*) na pokrycie innych wydatków asanacyjnych i inwestycyjnych; *e*) na koszta, z zaciągnięciem pożyczki połączone.

3) Wszelkie wydatki z zaciągnąć się mających pożyczek czynione być mają jedynie na podstawie specyalnej uchwały Rady miejskiej.

4) Upoważnia się Prezydenta miasta do przedsięwzięcia wszelkich kroków celem uzyskania dla powyższych pożyczek gwarancyi kraju, oraz pupilarnego bezpieczeństwa, wreszcie do pertraktacyi z instytucyami kredytowemi co do warunków sfinansowania pożyczki.

5) Zawarcie umowy, dotyczącej sfinansowania pożyczek, określenie warunków zaciągnięcia pożyczek i wysokości kwot, zrealizować się mających, nastąpi na podstawie osobnej uchwały Rady miejskiej i po złożeniu sprawozdania, które z całą ścisłością wykaże korzyści proponowanej operacyi finansowej.

Sprawozdawca oświadcza, że zgadza się na proponowaną stylizacyę wniosków i że będzie się starał przedłożyć Radzie miejskiej dwa projekty zaciągnięcia pożyczki, jeden oparty na 50-cio-letniej, drugi na 60-cioletniej amortyzacyi.

Wnioski Sekcyi skarbowej w brzmieniu, proponowanem przez r. m. dra Grossa, przyjęto jednomyślnie.

R. m. dr. Ulanowski składa oświadczenie, że sprzeciwia się zaciągnięciu krótkoterminowej, gotówkowej pożyczki w czasie prowadzenia rokowań o uzyskanie pożyczek, uchwalonych przez Radę miejską na dzisiejszem posiedzeniu.

R. m. dr. Gross przyłącza się do tego oświadczenia. (L. 21231/06). —

Przewodniczący z powodu spóźnionej pory o godzinie 9. min. 20 wieczorem zamyka posiedzenie. —

Posiedzenie nadzwyczajne (44. w kad. XIII.) **z dnia 14. marca 1907 r.**

Przewodniczący: Michał Chyliński, wiceprezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Jan Nowicki.

Radców miejskich obecnych **46**.

Radcy miejscy: dr. Benis, Dattner, Federowicz, dr. Frühling, dr. Jaworski, dr. Jordan, dr. Leo, dr. Lustgarten, Maciołowski, dr. Pareński, dr. Rosenblatt, Sare, Stachowski, dr. Staniszewski, dr. Tilles, dr. Tomkowicz, hr. Wodzicki, Wyspiański (**18**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

Nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m.: Bialik, Bujwid, Drobner, dr. Gross, dr. Korngold, Suski (**6**).

Początek posiedzenia o godzinie 5. minut 50 wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Dyrektor Magistratu Grodyński imieniem Prezydyum miasta, Sekcyi prawniczej i skarbowej przedstawia wnioski w sprawie polepszenia bytu urzędników, oraz regulacyi etatu i płac służby Magistratu, zamieszczone na str. 47—52*) drukowanego sprawozdania, dołączonego do niniejszego protokołu.

Sprawozdawca, powołując się na drukowane sprawozdanie, objaśnia główne zasady projektu, opartego na świeżo przez parlament austryacki uchwalonej ustawie o podwyższeniu płac urzędników państwowych.

R. m dr. Muczkowski, podnosząc pracę i zasługi p. dra Kopery nad rozwojem Muzeum narodowego, zaznacza, że w przedstawionym projekcie urzędnicy Muzeum narodowego są pozbawieni dodatku kwaterowego, a przyznano im jedynie prawo do pięcioleci; dlatego Mowca wnosi następujący dodatek do ustępu *A) 2. b)*:

„oraz przyznaje się **dyrektorowi Muzeum narodowego dodatek kwaterowy** VIII. rangi 1.104 kor., kustoszowi zaś taki dodatek XI. rangi 576 kor.“.

R. m. dr. Bandrowski uznaje przedłożony referat za bardzo jasny, zaznacza wszakże, że z tą sprawą należało połączyć reorganizacyę całego Magistratu wraz z uproszczeniem administracyi. Mowca popiera dodatek r. m. dra Muczkowskiego, a nadto wnosi następujące dodatki i poprawki:

Do ustępu *A) 2. b)*: „zapewnia się **urzędnikom Muzeum narodowego awans** w płacy, a mianowicie dyrektorowi od rangi VIII. do VII., kustoszowi do rangi IX., asystentowi od rangi XI. do X.“.

Do ustępu *C) a)*: „zamiast 2 posad starszych oficyałów Magistratu w IX. klasie rangi utworzyć 3 posady, zamiast zaś 6 posad praktykantów manipulacyjnych utworzyć tylko 5 posad.

W ustępie II. 1) *b)* nazwę „pachołków“ zmienić na „woźnych III. klasy“.

R. m. dr. Julian Nowak i dr. Domański popierają wniosek r. m. dra Muczkowskiego.

R. m. Stanisław Nowak podnosi ciężką służbę tercyanów i zapytuje, czy nie możnaby ich przenieść do kategoryi woźnych. Następnie Mowca domaga się zaprowadzenia takiego systemu, aby pachołcy mogli posuwać się na stopnie woźnych i aby im posad nie zabierali ludzie, przyjmowani z poza służby miejskiej; również, aby nie przedłużano zbytecznie lat pracy służby na stanowiskach prowizorycznych.

Sprawozdawca wyjaśnia, w jakim stanie jest obecnie reforma manipulacyi Magistratu; projekt reformy jest już na ukończeniu, w najbliższym czasie nastąpi próbne zaprowadzenie uproszczonej administracyi w kilku Wydziałach, następnie odpowiednie wnioski będą przedłożone pełnej Radzie.

R. m. dr. Bandrowski prosi Prezydyum, aby przedłożyło Radzie miejskiej jak najprędzej sprawę reorganizacyi Magistratu.

R. m. Stanisław Nowak wnosi następującą poprawkę: „Ze względu na ciężką pracę **tercyanow**, którzy także pełnią obowiązki stróżów budynków miejskich, należy ich **przenieść do kategoryi woźnych**“.

Sprawozdawca wyjaśnia, że w razie przyjęcia wniosku r. m. Stanisława Nowaka wydatek byłby bardzo znaczny; tercyanie lepiej są materyalnie sytuowani od pachołków, gdyż mają mieszkanie w naturze; kategorya ta służby znacznie jest lepiej wynagradzana w Krakowie, niż we Lwowie.

Przystąpiono do głosowania.

Wnioski Prezydyum miasta, oraz Sekcyi III. i II. przyjęto. (L. 23510/907).

Dodatek r. m. dra Muczkowskiego do ustępu *A) 2. b)* przyjęto, dodatek r. m. dra Bandrowskiego do tegoż ustępu odesłano do Sekcyi III. i IV. (L. 26098/07).

Poprawka r. m. dra Bandrowskiego do ustępu *C) a)* upadła, poprawka r. m. dra Bandrowskiego co do zmiany nazwy pachołków na „woźnych III. klasy“ upadła.

Wniosek r. m. Stanisława Nowaka w sprawie tercyanów odesłano do Sekcyi III. i II. (L. 26097/907).—

Radca Magistratu dr. Zawadzki przedkłada projekt **uregulowania płac i stosunków służbowych funkcyonaryuszy Administracyi akcyzy** i imieniem Komisyi administracyjnej wnosi:

1) Zatwierdza się przedłożony przez Komisyę administracyjną projekt uregulowania płac i stosunków służbowych funkcyonaryuszy Administracyi akcyzy.

2) Wydatek, połączony z organizacyą płac funkcyonaryuszy akcyzowych i zaopatrzeniem ich na starość, pokryć z funduszu akcyzowego.

R. m. Daszyński zaznacza, że przedstawiony projekt nosi piętno kompromisu między uznaniem potrzeby polepszenia warunków egzystencyi służby akcyzowej a obawą, że w razie utraty dzierżawy Gmina narazić się może na wielkie ciężary. Mowca sądzi, że w projekcie znajduje się cały szereg przepisów, niezgodnych z nowoczesnym duchem administracyi, a których zmiana nie narazi Gminy na straty.

W § 20. niepotrzebnie ustanowiono aż 3-letnią służbę prowizoryczną; przy pracy kolejowej służba prowizoryczna trwa tylko jeden rok. W § 22. zbyt skromnie wymierzono strażnikom pięciolecia. Przy przepisach § 25. należy zwrócić uwagę na należyte obchodzenie się inspektora straży z podwładnymi. (Mowca został w tem miejscu upomniany przez Przewodniczącego z powodu użycia zbyt dosadnych wyrażeń przy krytyce działalności dzisiejszego inspektora straży akcyzowej). Przy § 28. Mowca z naciskiem podnosi nieodpowiedni rozkład godzin służbowych, uważając, że 6-godzinny odpoczynek nie jest żadną normą fizyczną; także przepisy,

*) Zobacz załącznik na końcu tego numeru.

ograniczające używanie kamaszków w służbie, są zbyt rygorystyczne. § 42. należy skreślić, gdyż przepis, tam zawarty, jest zbyt archaiczny. Ostatni ustęp § 46., jako bezcelowo krępujący strażników, należy skreślić. W § 55. należy skreślić trzeci wiersz w ustępie 2-gim, gdyż prawo zastanowienia śledztwa powinno przysługiwać tylko komisyi dyscyplinarnej. Przy § 59. Mowca uważa za konieczne wprowadzenie postanowienia, któreby umożliwiło w pewnych wypadkach uzyskanie emerytury już po 5 latach służby. W § 64. w ustępie *b)* celem uniknięcia dowolności należy przytoczyć §§ ustawy karnej 509., 510. i 512. W ustępie *c)* § 68. odprawę należy przyznać w wysokości sześciomiesięcznej płacy.

M o w c a, reasumując swoje uwagi, wnosi następujące poprawki:

Do § 20. Zamiast „trzech“ ma być „dwóch lat“.

Do § 22. **W randze X. pięciolecia mają wynosić 50 koron.**

Do § 42. Skreślić od słów „Nie wolno“ do „przedsiębiorstwem“.

Do § 46. Skreślić ostatnie *a linea*.

Do § 55. Skreślić od słów „Prezydent“ do „o czem“ włącznie.

Do § 58. *b)* Skreślić punkt 2.

Do § 64. Skreślić ustęp *b)*.

Do § 68. W ustępie *c)* zamiast „trzechmiesięcznej“ wstawić „sześciomiesięcznej“. (L. 26101/907).

R. m. dr. B ą k o w s k i uważa niektóre przepisy za zbyt szczegółowe i wnosi, aby w § 28. utrzymać zasadę, że straż akcyzowa otrzymuje umundurowanie, opuścić zaś opis umundurowania, z równoczesnem skreśleniem § 32., pozostawiając szczegóły władzy wykonawczej. (L. 26099/907).

R. m. dr. F i e r i c h zaznacza, że uregulowanie płac funkcyonaryuszy akcyzy, a zwłaszcza przepisy o zaopatrzeniu funkcyonaryuszy akcyzowych i ich rodzin co do myśli przewodniej odpowiadają odczutej oddawna potrzebie i z tego względu uchwalone być winny. Sprawa jednak tak, jak przedłożoną została, nie jest bez pewnych braków. Przedewszystkiem podwyższenie datku emerytalnego nie jest usprawiedliwione dochodzeniami techniczno-asekuracyjnemi, a tem samem przedstawia się jako dowolność. Nadto projekt, przedłożony przez Komisyę, obejmuje §§ 99., a z tych co najmniej $^1/_3$ ma podkład prawny. Mimo to sprawa ta nie była badaną ani przez Sekcyę prawniczą, ani przez Syndyka miejskiego. Mowca wskazuje na braki w postępowaniu dyscyplinarnem, w przepisach o utworzeniu funduszu emerytalnego i wnosi:

1) Poleca się Komisyi administracyjnej, aby wystarała się o obliczenie do końca r. b. podstaw asekuracyjno-technicznych, potrzebnych do wymiaru rocznych wkładek do funduszu emerytalnego.

2) Przepisy o postępowaniu dyscyplinarnem odsyła się do Sekcyi prawniczej do zbadania i ułożenia, dając jej upoważnienie po myśli § 82. statutu.

3) § 88. lit. *a)* ma opiewać: „płace interkalarne etatowych funkcyonaryuszy akcyzy z potrąceniem wydatków na zastępców tych funkcyonaryuszy akcyzy, po których pozostają płace interkalarne“.

4) § 88. lit. *f)* ma odpaść. (L. 26100/907).

R. m. T u r s k i oświadcza, że nie chce wstrzymywać przeprowadzenia projektu, życzyłby sobie jednak, aby etat urzędników akcyzy opierał się na tych samych zasadach, co etat urzędników Magistratu. Mowca z naciskiem podnosi nieodpowiedni podział godzin pracy urzędników akcyzy i przypomina rezolucye, wnoszone przezeń w ostatnich latach.

M o w c a wnosi:

„Rada miejska uchwali!

1) Komisya administracyjna obmyśli zasady etatu dla urzędników i służby na tych samych podstawach, które przyjął Magistrat dla urzędników manipulacyjnych i dla służby.

2) Zgodnie z rezolucyami, uchwalonemi już przez Radę miejską, zmieni jak najrychlej obowiązujący obecnie rozkład godzin służbowych, jako zbyt uciążliwy.

3) Obmyśli formę przygotowania należytego urzędników i służby akcyzowej przez urządzenie kursów przygotowawczych przy Akademii handlowej“. (L. 26102/07).

R. m. dr. B a n d r o w s k i zaznacza, że w przedłożonym projekcie gotową jest sprawa poborów; inne kwestye, odnoszące się do przepisów służbowych i dyscyplinarnych, nie są należycie opracowane. Dlatego Mowca wnosi, aby **§§ 22., 23. i 24. projektu** przyjąć z równoczesnem postanowieniem, że **wejdą w życie z dniem dzisiejszym, resztę zaś §§ projektu odesłać do Sekcyi III. i Komisyi administracyjnej**.

R. m. dr. Ł e p k o w s k i, popierając wnioski r. m. dra Fiericha i dra Bandrowskiego, prosi Prezydyum miasta, aby przy przygotowywaniu wniosków na Radę nie omijano właściwych Sekcyj.

P r z e w o d n i c z ą c y zastrzega się przed zarzutem, uczynionym przez poprzedniego Mowcę, i oświadcza, że tego rodzaju przypadki dotychczas się nie trafiały.

Po przemówieniu S p r a w o z d a w c y przystąpiono do głosowania.

Wniosek r. m. dra Bandrowskiego przyjęto, tj. tylko §§ 22., 23. i 24. projektu*) wchodzą w życie z dniem dzisiejszym. Poprawkę r. m. Daszyńskiego do § 22. przyjęto. Resztę §§ projektu oraz wnioski i poprawki, zgłoszone przez r. m.: Daszyńskiego, dra Fiericha, dra Bąkowskiego i Turskiego, odesłano do Sekcyi III. i Komisyi administracyjnej celem ponownego przedstawienia sprawy Radzie miejskiej.

Wniosek r. m. dra Fiericha załatwienia tej sprawy przez Sekcyę III. i Komisyę administracyjną na podstawie upoważnienia z § 82. statutu miejskiego upadł. —

P r z e w o d n i c z ą c y z powodu spóźnionej pory o godzinie 9. min. 15 wieczorem posiedzenie zamyka. —

Posiedzenie nadzwyczajne (45. w kad. XIII.) **z dnia 21. marca 1907.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: Michał Chyliński.

II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Jan Nowicki.

Radców miejskich obecnych **55.**

Radcy miejscy: Bartoszewicz, dr. Benis, dr. Bujak, Dattner, dr. Jordan, ks. Krupiński, Maciołowski, dr. Rosenblatt, Sulikowski, Uderski, Wachtel, dr. Wechsler, hr. Wodzicki, Wyspiański **(14)** nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

---

*) Zobacz załącznik na końcu tego numeru.

Początek posiedzenia o godzinie 6. wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Powołany zastępczo w skład Rady miejskiej p. **dr. August Sokołowski** składa do rąk Prezydenta **przyrzeczenie radzieckie.** —

Przewodniczący podaje do wiadomości, że Sejm udzielił **gwarancyi kraju pożyczce emisyjnej**, uchwalonej na przedostatniem posiedzeniu przez Radę miejską, i wyraża podziękowanie Marszałkowi, Wydziałowi krajowemu i Sejmowi za życzliwe traktowanie tej sprawy.

Dalej Przewodniczący składa **podziękowanie** Radzie miejskiej imieniem **urzędników Magistratu i służby** za uchwalone na ostatniem posiedzeniu **polepszenie ich bytu**, zarazem wyraża nadzieję, że urzędnicy odwdzięczą się Radzie za powziętą uchwałę sumienną i gorliwą pracą. —

R. m. Schwarz wnosi, aby Rada miejska poparła protest, uchwalony przez obywatelstwo krakowskie **przeciw podwyższeniu opłat telefonicznych**, i oświadczyła się za zatrzymaniem pierwotnej taryfy opłat.

Po uznaniu sprawy za nagłą wniosek r. m. Schwarza przyjęto. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Koncepista Magistratu dr. Wydro imieniem Sekcyi ekonomicznej przedkłada następujące wnioski w sprawie **podwyższenia opłat pogrzebowych.***)

R. m. dr. Łepkowski podnosi, że podwyższenie tych opłat jest objawem zwiększającej się drożyzny i, o ile dotyka ono osób zamożniejszych, jest poniekąd usprawiedliwione. Mowca sprzeciwia się jednak podwyższeniu tych opłat, które dotyczą przeważnie ludności ubogiej, i wnosi, aby przyjąć tylko ustęp *b)* wniosków.

R. m. Kwiatkowski zaznacza, że ludność uboga uwalnianą bywa od opłaty pokładnego i na przyszłość także uwalnianą będzie. Podwyższenie opłat jest konieczne dla uzyskania potrzebnych środków na urządzenie ścieżek, dostępu do grobów i zakupno gruntów na rozszerzenie cmentarza. Mowca wreszcie zwraca uwagę, że w innych miastach opłaty cmentarne są znacznie wyższe.

Sprawozdawca wyjaśnia, że specyalny paragraf dotychczasowych przepisów o uiszczaniu opłat przez ubogich pozostaje i nadal w mocy.

R. m. dr. Łepkowski wobec udzielonych wyjaśnień wniosek swój cofa.

Wnioski Sekcyi I. przyjęto. (L. 106.769/905). —

Koncepista Magistratu dr. Wydro imieniem Sekcyi I., II. i III. wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) **Znieść instytucyę stróżów nocnych** od 1. stycznia 1907 r.

2) Co do obecnych stróżów nocnych postanawia się:

a) Uznanym przez Fizyka miejskiego za zdrowych, mianowicie: Miętce Antoniemu, Chachlińskiemu Wawrzyńcowi, Szwarnodze Janowi, Dziadonowi Janowi, Fijołkowi Wojciechowi, Światłoniowi Karolowi, Jasionce Walentemu, Flaszy Maksymilianowi, Miętce Michałowi, Kuźni Franciszkowi, Marszewskiemu Józefowi, wyznaczy p. Prezydent miasta odpowiednie zajęcie w zakładzie czyszczenia miasta.

b) Uznanym przez Fizyka miejskiego za niezdolnych do pracy, a służącym najwyżej 20 lat, mianowicie: Jusze Wojciechowi, Żelaznemu Piotrowi, Pachowiczowi Janowi, Semikowi Janowi, Walkowskiemu Wawrzyńcowi, Gadomskiemu Józefowi i Góralowi Janowi, przyznaje się w drodze łaski dożywotnie zaopatrzenie po 240 koron rocznie.

c) Uznanym przez Fizyka miejskiego za niezdolnych do pracy, a służącym więcej niż 20 lat, mianowicie: Taladze Tomaszowi, Zawadzie Janowi, Kapuście Józefowi, Cholewie Józefowi, Śliwie Józefowi, Śmiałowskiemu Tomaszowi, Józefiakowi Błażejowi i Mardyle Kazimierzowi, przyznaje się w drodze łaski zaopatrzenie dożywotnie po 320 koron rocznie.

Sekretarz prezydyalny dr. Nowicki odczytuje pismo stróżów nocnych z prośbą o zamianowanie ich pachołkami, tercyanami lub dróżnikami, a nie przydzielanie ich do zakładu czyszczenia miasta.

Prezydent wnosi następujące poprawki do wniosków Sekcyi, mianowicie, aby w ustępie 2-gim *a)* opuścić końcowe wyrazy: „w zakładzie czyszczenia miasta“, a dodać wyrazy: „w służbie miejskiej“, w ustępie 1-ym zaś termin „1. stycznia“ zmienić na „1. kwietnia“.

R. m. Birnbaum zaznacza, że instytucya stróżów nocnych wprawdzie się przeżyła, ale przecież przyczyniała się do większego bezpieczeństwa zdrowia i mienia obywateli w porze nocnej. Mowca prosi Prezydenta, aby porozumiał się z Dyrekcyą Policyi co do należytego zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, szczególnie na Kaźmierzu.

R. m. Bujwid prosi Prezydenta miasta o zapewnienie stróżom nocnym dalszej służby odpowiedniej.

Sprawozdawca wyjaśnia, że w dotychczasowej organizacyi stróże nocni mało przyczyniali się do zwiększenia bezpieczeństwa publicznego, a Gmina ponosiła znaczne koszta na ich utrzymanie.

Wnioski Sekcyi I., II. i III. przyjęto z poprawkami Prezydenta miasta. (L. 111.492/906). —

Przewodniczący oświadcza, że wielu Radców miejskich wyraziło życzenie, aby odroczyć obrady nad budżetem miejskim z tego powodu, że członkowie Rady dopiero przed kilku dniami otrzymali projekt budżetu ze sprawozdaniem jeneralnego referenta i że obrady budżetowe przed świętami Wielkanocnemi nie mogłyby być ukończone. Stosując się do wyrażonego życzenia, Prezydent odracza obrady budżetowe do pierwszego czwartku w kwietniu i prosi Rady o upoważnienie do asygnowania uregulowanych płac urzędników Magistratu już od 1. kwietnia r. b., gdyż budżet w tym dniu nie będzie jeszcze uchwalony. Inne wydatki będą tymczasem czynione na podstawie zeszłorocznego budżetu.

Oświadczenie Prezydenta przyjęto do wiadomości.

Życząc Radzie „Wesołych świąt Wielkanocnych“, Przewodniczący o godzinie 6. min. 45 wieczorem posiedzenie zamyka. —

---

*) Zobacz załącznik na końcu tego numeru.

WNIOSKI

w sprawie polepszenia bytu urzędników oraz regulacyi etatu i płac służby Magistratu *).

I.

A) 1. Etat płac urzędników miejskich Gminy miasta Krakowa, przydzielonych do pewnych rang, a należących do tych kategoryi urzędników, do których odnosi się uchwała Rady m. o regulacyi etatu i płac z d. 20. czerwca 1898 r., zmienia się i ustanawia w to miejsce następujący nowy etat płac:

Klasa rangi	Stopień płacy					UWAGA
	1	2	3	4	5	
	Koron rocznie					
VI.	6.400	7.200	8.000	8.800	—	
VII.	4.800	5.400	6.000	6.400	—	
VIII.	3.600	4.000	4.400	4.800	—	
IX.	2.800	3.000	3.200	3.400	3.600	
X.	2.200	2.400	2.600	2.800	—	
XI.	1.200	1.350	1.500	1.650	—	Praktykanci rachunkowi i manipulacyjni
	1.400	1.600	1.800	2.000	—	2 praktykantów konceptowych
	1.600	1.800	2.000	2.200	—	Inni urzędnicy

Posunięcie się na wyższy stopień płacy następuje w rangach od XI. do IX. włącznie po każdych 3 latach, w rangach zaś od VIII. do VI. włącznie do drugiego i trzeciego stopnia płacy po każdych 5, a do czwartego stopnia po 3 dalszych latach służby, w odnośnej klasie rangi spędzonych.

Czas służby, przed wejściem w życie niniejszej uchwały spędzony, a policzalny do posunięcia się na wyższy stopień płacy, — ma być także policzony dla osiągnięcia stopni płac, tą uchwałą oznaczonych.

Urzędnicy, którzy ukończyli 60-ty rok życia i 36 lat służby, nie mają prawa do posunięcia się na czwarty i piąty stopień płacy.

Wliczalne do emerytury dodatki osobiste po 200 koron rocznie, jakie w myśl uchwały Rady miejskiej z 20. czerwca 1898 r. pobierają urzędnicy najniższych trzech rang po przebyciu 16, względnie 20 lat w tej samej klasie rangi, będą wliczone do czwartego, względnie i piątego stopnia płacy.

W razie awansu urzędnika, pobierającego płacę najwyższego stopnia pewnej klasy rangi, do bezpośrednio wyższej klasy rangi, będzie mu czas służby, spędzony w owym najwyższym stopniu płacy, wliczony do czasu, potrzebnego do osiągnięcia drugiego stopnia płacy w nowej klasie rangi.

2. *a)* Urzędnikom, których posady nie są objęte rangami, służyć będzie prawo do pięcioleci, względnie trzechleci — o tyle, o ile im to prawo już przyznano, lub przy każdorazowej nominacyi przyznane zostanie.

b) Obecnemu dyrektorowi Muzeum narodowego przyznaje się prawo do 2 pięcioleci po 400 kor. i do 1 trzechlecia w kwocie 400 kor., obecnemu zaś kustoszowi i adjunktowi tegoż Muzeum do 3 trzechleci po 200 kor. *).

Co do biegu tych pięcioleci, względnie trzechleci, obowiązują zasady, podane pod 1) co do pięcioleci, względnie trzechleci urzędników z rangami.

B) Dotychczasowe dodatki kwaterowe urzędników miejskich, wyżej wymienionych, tudzież nauczycielek kursów robót kobiecych i szkoły św. Scholastyki, utrzymywanych z funduszów miejskich, — zmienia się i dodatki te mają wynosić:

dla urzędników rangi	VI. . . .	1.472 kor.
„ „ „	VII. . . .	1.288 „
„ „ „	VIII. . . .	1.104 „
„ „ „	IX. . . .	960 „
„ „ „	X. . . .	768 „
„ „ „	XI. . . .	576 „
„ praktykantów manipulacyjnych i rachunkowych		384 „
„ starszej nauczycielki kursów robót kobiecych		320 „
„ nauczycielek kursów (j. w.) . .		288 „
„ nauczycielki młodszej kurs. (j. w.)		192 „
„ ochmistrzyni szkoły św. Scholastyki		192 „
„ nauczycielki szkoły (j. w.) . .		288 „

Dodatek aktywalny naczelnika straży ogniowej miejskiej ma być zrównany z dodatkiem kwaterowym innych urzędników odnośnej klasy rangi.

C) W miejsce dotychczasowego etatu urzędników manipulacyjnych i egzekucyjnych uchwala się następujący etat tych kategoryi urzędników:

a) Urzędnicy manipulacyjni:

1 starszy oficyał Magistratu w VIII. klasie rangi;
2 starszych oficyałów Magistratu w IX. klasie rangi;
10 oficyałów Magistratu w X. klasie rangi;
10 kancelistów Magistratu w XI. klasie rangi;
6 praktykantów manipulacyjnych.

Obecnemu dyrektorowi Ekspedytu, oraz archiwiście i dziennikarzowi Magistratu, tak długo, dopóki nie przejdą do wyższej klasy rangi, pozostawia się obecne tytuły urzędowe.

b) Urzędnicy egzekucyjni:

1 kontrolor oficyałów egzekucyjnych z poborami IX. klasy rangi i z dodatkiem funkcyjnym 240 kor. rocznie;

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 14. marca 1907 (w tym numerze str. 21)

*) Uchwalono nadto dodatki kwaterowe (zobacz protokół jak wyżej).

6 starszych oficyałów egzekucyjnych z poborami X. klasy rangi i z dodatkiem funkcyjnym po 240 kor. rocznie;

6 młodszych oficyałów egzekucyjnych z poborami XI. klasy rangi i z dodatkiem funkcyjnym po 240 kor. rocznie.

Z powyższego etatu 1 posada starszego oficyała egzekucyjnego w X. klasie rangi i 1 posada młodszego oficyała egzekucyjnego w XI. klasie rangi płatne będą z funduszu wodociągowego.

D) Wszystkie dotychczasowe uchwały i postanowienia, dotyczące przedmiotów, wyżej pod *A)*, *B)*, *C)* poruszonych, o ile nie są zgodne z niniejszą uchwałą, znosi się.

II.

1) Ustanawia się następujący etat posad służby Magistratu, teatru miejskiego, szkół miejskich i muzeów:

a) Służba wyższa:

Zarządca cmentarza.

Drogomistrz miejski.

6 maszynistów { maszynista rzeźni miejskiej, maszynista walca parowego do ugniatania dróg, dwóch maszynistów zakładu czyszczenia dołów kloacznych (Talarda), elektromonter teatru miejskiego, manipulant światła elektrycznego w teatrze miejskim.

Główny maszynista sceniczny teatru miejskiego.

Akuszerka miejska.

b) Służba niższa:

9 woźnych I. klasy { odźwierny prezydyalny, magazynier Ekonomatu, pomocnik ogrodnika miejskiego, odźwierny Muzeum narodowego, odźwierny Muzeum Czapskich, woźny Muzeum techniczno - przemysłowego, dwóch woźnych prezydyalnych i dozorca gmachu teatru starego.

27 woźnych II. klasy { palacz walca drogowego i 26 woźnych.

106 pachołków.

2) Dla służby powyższej, z wyjątkiem głównego maszynisty scenicznego teatru miejskiego i akuszerki miejskiej, przyznaje się prawo do 3 pięcioleci, czyli ustanawia się czterostopniowość płac.

3) Nadto pobory maszynisty rzeźni miejskiej, maszynisty walca parowego, maszynistów zakładu czyszczenia dołów kloacznych (Talarda), oraz elektromontera i manipulanta światła elektrycznego w teatrze miejskim — dzieli się na dwie klasy, ustanawiając 2 posady z poborami klasy I., a 4 posady z poborami II. klasy. Każdy nowo mianowany na jedną z wyliczonych co dopiero posad otrzyma płacę II. klasy. Posunięcie się do I. klasy poborów następuje w drodze awansu, zależnego od uznania Prezydenta miasta.

4) Etat poborów służby będzie następujący:

Liczba bieżąca	Charakter służbowy	Płaca	Dodatek funkcyjny, nie wliczalny do emerytury	Dodatek kwaterowy	Uwaga
		po koron			
	a) Służba wyższa				
1	Zarządca cmentarza	1300 1200 1100 1000	200	—	mieszkanie w naturze
2	Drogomistrz miejski	1800 1600 1400 1200	—	480	
3	Maszynista rzeźni, maszynista walca parowego do ugniatania dróg, dwóch maszynistów zakładu czyszczenia dołów kloacznych (Talarda), elektromonter teatru miejskiego, manipulant światła elektrycznego w teatrze miejskim	2400 2200 2000 1800	—	720	pobory I. klasy
		1800 1600 1400 1200	—	480	pobory II. klasy
4	Główny maszynista sceniczny teatru miejskiego	2640	280	—	
5	Akuszerka miejska	240	—	160	
	b) Służba niższa				
6	Woźni I. klasy	1100 1050 1000 950	—	350	umundur.
7	„ II. klasy	950 900 850 800	—	300	
8	Pachołcy	800 750 700 650	—	250	

5) Słudzy, którzy mają przydzielone mieszkanie w naturze, nie otrzymują dodatku kwaterowego przez czas używania tegoż mieszkania. Postanowienie to nie dotyczy tych woźnych i pachołków, obecnie w czynnej służbie będących, którzy, obok używania mieszkania w naturze, pobierają także dodatek kwaterowy.

Odźwierny Muzeum Czapskich traci dodatek kwaterowy z chwilą uzyskania posady woźnego I. klasy, o ile będzie miał przyznane mieszkanie w naturze.

6) Znosi się dotychczasowe dodatkowe wynagrodzenia maszynistów, w ustępie 4. tej uchwały pod 3) wymienionych, za roboty nadobowiązkowe (naprawy ma-

szyn), które obowiązani będą wykonywać bez osobnego wynagrodzenia.

Za pracę przy czyszczeniu dołów kloacznych w nocy, oraz przy ugniataniu dróg walcem parowym, otrzymają maszyniści dodatkowe wynagrodzenie, a mianowicie za robotę nocną po 40 hal., a za robotę przy walcu parowym po 20 hal. za godzinę pracy.

Nadto pozostawia się nadal prawo do pobierania opału *in natura* tym maszynistom, którzy opał ten obecnie pobierają.

Pachołcy, pełniący obowiązki dróżników miejskich, pobierać będą obok płacy i dodatku kwaterowego po 120 kor. rocznie tytułem dodatku funkcyjnego.

7) Słudzy, wyżej w ustępie 4. tej uchwały pod 1, 2, 3, 6, 7, 8 wymienieni, mają prawo do posunięcia się z urzędu trzechkrotnie na wyższy stopień płacy po upływie pięciu lat służby na tej samej posadzie, względnie (wymienieni w ustępie 4. pod 3) w tej samej klasie poborów; czas służby liczy się od dnia przysięgi służbowej.

Czas służby, spędzony przed wejściem w życie niniejszej uchwały, a według powyższego postanowienia do posunięcia się na wyższy stopień płacy policzalny, ma być policzony dla osiągnięcia stopni płac, tą uchwałą unormowanych.

W razie awansu pachołka na woźnego II. klasy, lub woźnego II. klasy na woźnego I. klasy, będzie mu czas służby, spędzony przed awansem w najwyższym stopniu płacy, wliczony do czasu potrzebnego dla osiągnięcia drugiego stopnia płacy na nowej posadzie.

8) Ze sług, w ustępie 4. niniejszej uchwały pod 3) wymienionych, obecnie w czynnej służbie będących, otrzyma dwóch, mających najwięcej lat służby do emerytury wliczalnych — posady z poborami klasy I., reszta posady z poborami klasy II.

9) W razie, gdyby sługa, obecnie w służbie pozostający, wskutek niniejszej regulacyi otrzymać miał tytułem poborów, wliczalnych do emerytury, mniej, niż wynoszą jego obecne pobory, przy wymiarze emerytury policzalne, odpowiednia część dodatku kwaterowego, równająca się powyższej różnicy, ma być uznaną za wliczalną do emerytury tak długo, dopóki różnica powyższa przez uzyskanie wyższej płacy nie zniknie.

10) Wszelkie dotychczasowe uchwały i postanowienia, odnoszące się do etatu, płac, dodatków osobistych i aktywalnych i t. p. etatowej służby Magistratu, teatru miejskiego, szkół miejskich i muzeów, — o ile niniejszą uchwałą wyraźnie utrzymane nie zostały, znosi się.

III.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie: co do urzędników z dniem 1. kwietnia, a co do służby z dniem 1. stycznia 1907 r.

IV.

Na pokrycie wydatku, połączonego z regulacyą powyższą, służy kredyt, przewidziany w dz. XIV. poz. 4. „Wydatki nadzwyczajne“ projektu budżetu miejskiego na r. 1907.

PROJEKT

uregulowania płac i stosunków służbowych funkcyonaryuszy Administracyi akcyzy w Krakowie*).

ROZDZIAŁ IV.

Prawa funkcyonaryuszy akcyzowych.

a) Pobory.

§ 22. Funkcyonaryusze akcyzowi mają prawo do poborów służbowych, które składają się:

a) z płacy właściwej;
b) z dodatku na mieszkanie;
c) z trzech pięcioleci dla X. stopnia, a z dwóch pięcioleci dla reszty stopni służbowych

i przedstawiają się następująco:

Stopień służbowy	Nazwa stopnia służbowego	Pobory: płaca	dodatek na mieszkanie	dodatki 5-letnie, każdy po
		rocznie w koronach		
X	Strażnik	620	w naturze	40**)
IX.	Zastępca nadstrażn.	740	w naturze	50
VIII.	Nadstrażnik . . .	840	200	60
VII.	Przewodnik . . .	1000	250	70
VI.	Respicyent . . .	1280	300	80
V.	Asystent	1500	480	120
IV.	Poborca	1800	540	140
III.	Kontrolor	2100	600	160
II.	Kontrolor starszy .	2500	660	180
I.	Inspektor	2900	720	200

§ 23. Pierwsza płaca liczy się od dnia wstąpienia do służby.

Pięciolecie pierwsze należy się funkcyonaryuszowi po pierwszych pełnych pięciu, drugie po pełnych dziesięciu, a trzecie po pełnych piętnastu w tym samym stopniu służbowym przebytych latach służby.

W razie awansu na wyższy stopień odpadają pięciolecia, nabyte w poprzedzającym stopniu służbowym. Funkcyonaryuszom akcyzowym atoli dwóch najniższych stopni służbowych, którzy zaawansowali po uzyskaniu już ostatniego pięciolecia, dla tych stopni ustanowionego, czas bieżący od uzyskania tego pięciolecia liczy się do pierwszego pięciolecia w otrzymanym wyższym stopniu służbowym.

§ 24. Płacę i pięciolecia wypłaca się z dołu w ratach półmiesięcznych w dniu 16-tym i ostatnim każdego miesiąca, dodatki na mieszkanie w ratach miesięcznych z dołu w dniu ostatnim miesiąca.

Wszystkie pobory wypłaca się za listami, wystawianemi przez biuro Administracyi, a sprawdzanemi przez Wydział obrachunkowy miejski.

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 14. marca 1907 r. (w tym numerze str. 22).

**) Uchwalono zamiast 40 kor. 50 (zobacz protokół j. w.).

Nowa taryfa opłat pogrzebowych*).

I. Dotychczasową taryfę należytości pogrzebowych, podaną w rozdziale *E.* w ustępie *A.* rozporządzenia Prezydyum Magistratu z 21. marca 1882 L. 74., znosi się. W jej miejsce wchodzi taryfa następująca:

A. W Kasie miejskiej należy uiszczać:

a) Należytości, które od każdego pogrzebu przypadają:

1) Pokładne od dzieci do lat 10 . . . 1 kor.
Pokładne od osób ponad 10 lat . . 3 kor.
2) Kopanie grobu dla dzieci do lat 5 . 2 kor.
Kopanie grobu dla osób ponad 5 lat 3 kor.

b) Należytości za pojedyncze groby ziemne trwałe, najwyżej 2 m^2 długie, a 80 ctm. szerokie:

1) Za użycie gruntu pod grób ziemny na czas przeznaczenia cmentarza względnie części cmentarza na miejsce grzebania zmarłych:
α) dla przynależnych do cmentarza za 1 m^2 gruntu . . . . 70 kor.
β) dla nieprzynależnych do cmentarza za 1 m^2 gruntu . . . . 100 kor.
2) Oprócz należytości pod 1. α) względnie β) opłata na utrzymanie ścieżek cmentarnych od każdego m^3 wybudowanego pomnika . . . . 5 kor.
przyczem ułamki m^3 bierze się za cały m^3.

c) Należytości za groby murowane:

1) Za użycie gruntu pod grób murowany na czas przeznaczenia cmentarza względnie części cmentarza na miejsce grzebania zmarłych:
α) dla przynależnych do cmentarza miejskiego za 1 m^2 gruntu . . . . 100 kor.
β) dla nieprzynależnych do cmentarza miejskiego za 1 m^2 gruntu . . . 150 kor.
2) Oprócz należytości pod 1. α) względnie β) opłata na utrzymanie ścieżek cmentarnych od każdego m^3 wybudowanego grobu . . . . 10 kor.
przyczem ułamki m^3 liczy się za cały m^3.

Uwaga do *b)* i *c)*:
Z grobów stałych nie wolno wyjmować zwłok dla pogrzebania w grobach czasowych; nie wolno też w grobach murowanych chować więcej osób, niż na ile grób według zatwierdzonego planu wykonano.

d) Należytości za specyalne czynności:

1) Za wyjęcie zwłok z grobu ziemnego lub murowanego . . . . 20 kor.
2) Za dzwonienie w kaplicy przy wprowadzaniu zwłok na cmentarz, o ile zmarły nie należy do tych osób, którym na mocy listu fundacyjnego z 9. grudnia 1876 bezpłatnie dzwonić należy:
α) przy pogrzebach do grobów czasowych . . . . 1 kor.
β) przy pogrzebach do grobów innych 2 kor.

e) Dyety urzędników:

1) Dla fizyka z powodu udania się na cmentarz dla otwierania i dezynfekcyonowania grobów, ekshumowania zwłok i na zakupno środków dezynfekcyjnych . . . . . 10 kor. — h.
Na fiakra i rogatkę . . . . . 2 kor. 24 h.
2) Dla urzędnika Budownictwa miejskiego za oznaczenie i wymierzenie gruntu pod grób, zakolaudowanie wymurowanych grobów 6 kor. — h.
Na fiakra i rogatkę . . . . . 2 kor. 24 h.

II. Powyższa taryfa ma obowiązywać z chwilą jej uchwalenia przez Radę miejską.

III. Ponieważ przez podwyższenie opłaty podwyższy się dochód z pokładnego i gruntu, więc do działu IX. budżetu 1907 wstawić:
do pozycyi 1 *b)* kwotę . . . 27000 kor.
do pozycyi 1 *c)* kwotę . . . 3000 kor.

IV. Ponieważ dzisiejsza instrukcya cmentarna jest przestarzała, poleca się Magistratowi, by przystąpił do wypracowania nowej instrukcyi, uwzględniającej przedewszystkiem sposób i porządek grzebania, wykonywanie grobów i opiekę nad grobami i pomnikami.

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 21. marca 1907 (w tym numerze str. 23).

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego.